

ACTIVIDADES PARA REALIZAR CO CONTO NUBA, SOL E DARIA

Contidos que podes traballar con esta actividade

Área **Coñecemento de si mesmo e autonomía persoal**: Bloque 1, 2, 3 e 4.

Área **Coñecemento da contorna**: Bloque 2.

Área **Linguaxes: Comunicación e representación**: Bloque 1, 3 e 4.

FICHA DE LECTURA *NUBA, SOL E DARIA*

Necesitaremos

Conto de *Nuba, Sol e Daria* ([ligazón](#)) ou [vídeo](#)

Consideracións previas

Aínda que poida parecelo, este conto non trata de temas ambientais. Queremos utilizalo para reflexionar sobre a solidariedade, implicación e compromiso.

No conto, aparecen diversos símbolos que é necesario coñecer para entendela, aínda que non necesariamente trabállese cos nenos e as nenas por ser complexo.

- O **Bosque do Norte**: Simboliza as sociedades máis ricas, os chamados países desenvolvidos ou países do Norte.
- O **Deserto Marrón**: Simboliza a pobreza, pero referida, especialmente, os chamados países empobrecidos ou países do Sur. Aínda que afecte máis a estes países, a pobreza é un problema global, polo que o seu avance no noso mundo é tan perigoso como o avance dun deserto para as plantas.
- A **auga**: simboliza todos os recursos que fan a nosa vida mellor (alimentos, medicinas, coñecemento, bens, diñeiro, etc.)
- **Nuba**: Por unha banda, é unha persoa comprometida contra as inxustizas e que decide implicarse. Pero tamén simboliza as organizacións como Mans Unidas, cuxo traballo é apoiar tanto con recursos nos países do Sur (levando "auga" no conto), como sensibilizando as persoas nos do Norte (convencendo a outras nubes para que se unan).
- **Sol e Daria**: As plantas do deserto representan os empobrecidos, especialmente os dos países do Sur. Non quedan sen facer nada esperando que lles veña a axuda, senón que se adaptan á súa contorna buscando a maneira de sobrevivir con dignidade e enfróntanse ás súas necesidades dunha maneira activa, preparándose para o momento "en que veña a auga". Isto simbolízase no conto pola estrutura de raíces que crearon para aproveitar a auga. Este elemento é fundamental, e é propio dos socios locais de Mans Unidas, que preparan e deseñan os proxectos que se financian desde a organización.



Desenvolvemento

- Ler aos nenos e as nenas o conto de “Nuba, Sol e Daria”. En caso de verse necesario, ao finalizar a lectura, podemos iniciar unha rolda de preguntas para asegurarnos de que seguiron adecuadamente a historia. Despois de ler cada frase, deberán responder se é verdadeira ou falsa.
 - Nuba é unha nube que vive sobre o océano.
 - Traballa regando un gran bosque.
 - Un día viaxa ao deserto para visitar a unha árbore amiga súa.
 - No deserto atópase a dúas plantas.
 - As plantas perdéronse e non saben vivir no deserto.
 - Nuba axúdalles levándolles auga que garda para elas.
 - Todas as súas compañeiras nubes estiveron de acordo en axudar as plantas do deserto.
 - A vella árbore díxolles que non había que axudar ás plantas.

Reflexión

- Unha vez terminado o visionamento ou a lectura do conto, reflexionar cos nenos e as nenas a partir de preguntas como estas:
 - Cal é o traballo que fan Nuba e as súas compañeiras?
 - Que sucede co Deserto Marrón? Que perigo supón?
 - Para que viaxa Nuba ao deserto?
 - Quen vivían no deserto? Lembrades os seus nomes?
 - Sol e Daria estaban preparadas para vivir no deserto? Podían vivir con pouca auga?
 - Que lle piden a Nuba?
 - Axudou Nuba a Sol e Daria?
 - Que pasou no deserto grazas á axuda de Nuba?
 - Enfadáronse as outras nubes cando se decataron de que Nuba axudaba ás plantas do deserto? Por que?
 - É xusto que a auga só usácese para regar o Bosque do Norte?
 - Se Nuba non convence ás demais nubes, puidese ela soa conseguir mellorar a vida das plantas do deserto e detelo?
- Pedir aos nenos e as nenas que fagan un debuxo do personaxe que máis chamase a súa atención.
- Reservar un espazo na clase para colgar os debuxos. Cada neno e nena levantarase a colgar o seu debuxo e explicará aos demais a que personaxe debuxou e por que.



NUBA, SOL E DARIA

O Bosque do Norte era famoso por ter as árbores máis altas e as flores máis bonitas.

Un conxunto de nubes dedicábase cada día a regalo coa súa auga. Grazas ao seu traballo, o Bosque estaba detendo a un gran monstro, o Deserto Marrón, que avanzaba tragándose todo o verde que vía ao seu paso.

Nuba, era unha desas nubes. Coñecía todos os recunchos do bosque!

Con todo, nunca se achegou ata o Deserto Marrón. Dicían que era moi perigoso. Que as nubes se secaban cando o atravesaban. Un día, aínda que ningunha nube fixérao antes, decidiu viaxar ata alí para comprobalo.

Ao chegar só atopou area e facía moitísimo calor. Nuba non paraba de suar. Asustouse.

De súpeto unha voz chamou a súa atención:

-Eh, ola, ola!

Nuba mirou ao chan, pero non viu a ninguén.

-Ola! Estamos aquí! Aquí abaixo!

Eran dúas pequenas plantas con só tres follas cada unha. Nuba achegouse a elas. Sol, a máis alta, díxolle:

-É moi raro ver unha nube por aquí.

-Quería coñecer o Deserto Marrón e comprobar se é verdade todo o que contan sobre el - dixo Nuba.

-E que contan? - preguntou a planta máis pequena, Daria.

-Pois que é un lugar tan caloroso que ninguén pode vivir nel. Todo se seca.

-Jajaja, Nós vivimos aquí e non nos secamos!

Nuba descubriu, entón, que as plantas do Deserto eran especiais porque gardaban dentro das súas follas as pingas de choiva.

-Hai moito tempo que ningunha nube pasa por aquí e xa case non nos queda auga. Só necesitamos un pouco da túa. -dixo Daria

-Síntoo, eu teño que descargar todas as miñas pingas sobre o Bosque do Norte. Non podo gardar nada para vós - dixo Nuba.

-Pero desde aquí vemos o voso bosque, todo está moi verde, parece que tedes auga dabondo, nós só necesitamos unhas cantas pingas - dixo Sol-.

-Verei que podo facer Volverei mañá! - dixo Nuba.

Nuba pensou en todo o que lle contaran Sol e Daria e decidiu que tiña que axudalas.

Ao día seguinte gardou unha parte das súas pingas, volveu ao Deserto Marrón e descarrou a choiva sobre as súas novas amigas.

-Grazas Nuba! -dixéronlle moi contentas.



Nuba continuou facendo o mesmo durante moitos días.
Unha mañá, ao espertarse, Sol e Daria levaron unha gran sorpresa: elas creceran e, ademais, naceran moitas outras plantas á súa ao redor!

Entón, Nuboeiro, unha das compañeiras de Nuba, descubriu o que estaba a facer e enfadouse moito:

-Descubrín que nos estás enganando, gardaches pingas para ti! - gritoulle.

-É verdade, gardei algunhas pingas, pero non son para min, son para dúas plantas amigas miñas que necesitan a nosa axuda -contestou.

-Aquí, no Bosque do Norte, non hai ningunha planta que necesite auga, porque nós facemos moi ben o noso traballo! -dixo Nuboeiro.

-É que non están no noso Bosque, viven no Deserto Marrón- dixo Nuba.

-No Deserto Marrón! Como se che ocorreu ir alí!

Nuba contou a todas as nubes o que descubrira e pediulles axuda para as plantas do Deserto Marrón:

-Pero ese non é o noso problema -dixo Nuboeiro- nós debemos ocuparnos só das nosas plantas.

-Equivocádesvos -dixo Nuba- si é o noso problema!, porque o monstro do Deserto Marrón non para de avanzar e tragarase a todas as plantas que viven alí, se non facemos algo. Temos que ser solidarias.

-Que significa iso? – dixo Nuboeiro.

- Pois que non podemos utilizar toda a auga que temos para regar o noso Bosque mentres outras plantas estanse a secar. Se as axudamos cada vez haberá máis plantas no deserto e un deserto cheo de plantas deixa de ser un deserto! Hai auga suficiente para todas, só temos que repartila ben. Iso é ser solidarias.

Ao principio só unas cantas nubes uníronse, pero moi pronto foron moitas máis.

O monstro do Deserto Marrón segue tentando avanzar tragándose as plantas e árbores que atope ao seu paso, pero, grazas á solidariedade de todas, non o conseguirá.

